

(1) To já, zrozená z nemocných básníků,
 z tichých vět po nocích utkaná,
 to já, zrozená, není mi do smíchu,
 když mám být pod cenou prodaná.

(R) Kdo vás obléká do šatů svatebních,
 holky můj ztracený, ztracený?
 Ženich spí na růži,
 až někam pod kůži
 se můj strach do klína schovává.

(2) To já, zrozená v hospodách na tácku
 raněných ospalých milenců,
 to já, zrozená, vyrytá na placku,
 směju se po stěnách cizincům.

(R)

(3) To já, písnička, ležím tu před vámi,
 jenom tak spoutaná tolikrát,
 to já, písnička, provdaná za pány,
 kteří pro lásku smí o mně hrát.

(R)